

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 15C/113/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1207233464
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Erika Klincková
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2023:1207233464.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred sudkyňou Mgr. Ing. Erikou Klinckovou v sporovej veci žalobcu: Mestská časť Bratislava - Ružinov, IČO: 00 603 155, Mierová 21, 827 05 Bratislava, proti žalovanej: V. W., N.. XX.XX.XXXX, A. V. XXXX/X, J. W. F., o zaplatenie 2.703,84 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná má nárok náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 04.12.2007 sa žalobca pôvodne voči žalovanej (ako žalovanej v 2. rade) a jej manželovi V.. W. W. (ako žalovanému v 1. rade, ktorý však v priebehu konania - dňa XX.X.XXXX - zomrel), domáhal, aby súd uložil obom žalovaným solidárne povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.703,84 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania titulom neuhradených platieb za užívanie bytu č. 1.9 nachádzajúceho sa na 1. poschodí bytového domu na M. ulici č. XX v A. za dobu od decembra 2005 do novembra 2007.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaná a V.. W. W. ako nájomcovia trojizbového bytu č. 1.9 na 1. poschodí na M. ul. č. XX v A. boli podľa Zmluvy o nájme bytu zo dňa 05.12.2002 povinní uhrádzať žalobcovi ako vlastníkovi a zároveň prenajímateľovi bytu predpísané nájomné, ktoré podľa č. III zmluvy o nájme bytu predstavovalo sumu vo výške 3.340,00 Sk (110,87 Eur) mesačne. Žalobca s V.. W. W. uzatvoril dňa 30.07.2003 dodatok č. 1 k Zmluve, ktorého predmetom bol prenájom kobky č. B 1.9, nachádzajúcej sa v bloku „B“ bytového domu a upravil v čl. III Zmluvy výšku nájomného na sumu 3.407,00 Sk (113,09 Eur). Dňa 21.07.2004 žalobca s V.. W. W. uzatvorili dodatok č. 2 k zmluve, ktorým sa upravila výška nájomného na sumu 3.394,00 Sk (112,66 Eur) mesačne a zároveň sa dohodli, že v prípade ak nájomca nezaplatí nájomné alebo úhradu za služby spojené s užívaním bytu v lehote splatnosti stanovenej v zmluve, má žalobca právo požadovať zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 2,5 promile z dlžnej sumy za každý deň omeškania. Nájomná zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 05.12.2005 a v dôsledku neplnenia si povinností vyplývajúcich zo zmluvy nevzniklo nájomcom právo na opakované uzavretie zmluvy. Nájomcovia si neplnili riadne povinnosti nájomníka a nájomné neplatili, v dôsledku čoho ku dňu 31.1.2005 dlhovali žalobcovi na nájomnom sumu vo výške 47.555,- Sk (1.578,54 Eur). Okresný súd Bratislava II rozsudkom sp. zn. XC/XXX/XXXX, právoplatným dňa 31.10.2006, uložil žalovanej a V.. W. povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 47.555,- Sk (1.578,54 Eur). Žalovaná a V.. W. W. listom zo dňa 03.10.2005 vyzvaní, aby predmetný byt uvoľnili a kľúče odovzdali žalobcovi najneskôr do dňa 05.12.2005. Žalovaná a V.. W. W. však naďalej užívali predmetný byt, neplatili za užívanie bytu od decembra 2005 do novembra 2007, v dôsledku čoho ich dlh za uvedené obdobie predstavuje sumu vo výške 81.456 Sk (2.703,84 Eur).

3. Okresný súd Bratislava II vydal dňa 09.07.2008 platobný rozkaz č.k. XXRo/XXXX/XXXX-XX, ktorým uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 81.456,00 Sk (2.703,84 Eur) a nahradiť trovy konania vo výške 4.884,00 Sk (162,12 Eur). Voči platobnému rozkazu podali dňa 11.08.2008 obaja žalovaní odpor. Žalovaný (v 1. rade) v podanom odpore uviedol, že sa niekoľkokrát pokúsil skontaktovať s pánom starostom, ale z jeho strany nebol záujem. Žalovaná (pôvodne v 2. rade) v podanom odpore uviedla, že na uvedenej adrese nebýva už štyri roky (t.j. od 11.08.2004 - pozn. súdu).

4. Lustráciou bolo zistené, že dňa 26.06.2010 zomrel žalovaný v 1. rade. Nakoľko bolo dedičstvo po poručiťelovi predĺžené, bola nariadená likvidácia dedičstva a uznesením zo dňa 07.09.2018, č.k. XXD/XXX/XXXX-XXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.11.2018, bol rozvrhnutý výťažok likvidácie dedičstva a konanie sp. zn. XXD/XXX/XXXX bolo právoplatne skončené. Uznesením zo dňa 18.7.2019, č.k. XXC/XXX/XXXX-XXX, právoplatným dňa 17.8.2019, bolo konanie voči žalovanému v 1. rade zastavené.

5. Tunajší súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č. k. 15C/113/201-167 zo dňa 15.10.2019, ktorým žalobu zamietol a žalovanej proti žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudok napadol v zákonnej lehote žalobca odvolaním doručeným súdu dňa 19.11.2019 z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. f) a písm. h) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 CSP) bola námietka, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne nesprávny, a to predovšetkým z dôvodu, že je založený na nedostatku procesných podmienok počas celého konania, na nesprávnom právnom posúdení tejto veci, vo vzťahu k žalobcovi došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

6. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd uznesením č.k. 16Co/26/2020-257 zo dňa 28.02.2022 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom odôvodnení odvolací súd uviedol, že podľa Čl. 6 ods. 1 CSP strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Podľa Čl. 9 CSP strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon. Podľa § 167 ods. 2, ods. 3 CSP spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v lehote určenej súdom k žalobe písomne vyjadril, a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súčasťou práva na spravodlivý proces je aj zásada kontradiktórnosti konania, ktorá znamená, že obom stranám konania musí byť daná možnosť oboznámiť sa so stanoviskami a s dôkazmi predloženými súdu s cieľom ovplyvniť jeho rozhodnutie a vyjadriť sa k nim, resp. popierať ich (protirečiť im - contra dicere). Vzhľadom na to, že zmyslom Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd je predovšetkým ochrana záujmov účastníkov konania a záujmu na riadnom výkone spravodlivosti, je dôležitá najmä dôvera subjektov vo fungovanie súdneho systému, pričom táto dôvera sa zakladá okrem iného na istote dotknutého subjektu, že mal možnosť vyjadriť sa ku všetkým písomnostiam v spise (por. Brandstetter proti Rakúsku, Mantovanelli proti Francúzsku, sp. zn. II. ÚS 57/2018). Povinnosťou súdu v kontradiktórnom spore je zabezpečiť formálne podmienky plnohodnotného výkonu základného práva na súdnu ochranu v súlade s predpismi upravujúcimi konanie pred súdom. V základnom práve na spravodlivý proces podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj "ústava") a základnom práve vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa Čl. 48 ods. 2 ústavy je implikovaná i zásada rovnosti účastníkov konania podľa Čl. 47 ods. 3 ústavy. Túto zásadu je potrebné interpretovať tak, že účastník konania musí mať možnosť zoznámiť sa s procesne relevantnými návrhmi, resp. dôkazmi protistrany, ako aj možnosť sa k nim následne vyjadriť. Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasťou práva na spravodlivý proces (m. m. sp. zn. I. ÚS 2/05, I. ÚS 100/04, I. ÚS 335/06), a možno ho kvalifikovať ako odňatie možnosti konať pred súdom (sp. zn. I. ÚS 156/07, č. k. IV. ÚS 283/2011-104). Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalovaná reagovala na podanú žalobu žalobcu podaním odporu z 11.8.2008 (č. I. 37, predtým č. I. 36). Súčasne, v rovnaký deň bol súdu prvej inštancie doručený aj odpor pôvodného žalovaného 1/ Pavla W. (č. I. 36, predtým č. I. 37). Odpor pôvodného žalovaného 1/ (v tom čase založený na č. I. 37) bol žalobcovi doručený

dňa 29.9.2009, čo žalobca nenamietal a čo napokon vyplýva aj z toho, že na podaný odpor reagoval podaním zo dňa 1.10.2009, z ktorého je uvedená skutočnosť zrejماً. Odpor žalovanej žalobcovi v tomto období doručovaný nebol. Až z pokynu vyššej súdnej úradníčky zo dňa 25.3.2011 založenom v spise na č. I. 66 vyplýva, že žalobcovi mal byť doručený rovnopis podaného odporu z č. I. 37 s výzvou na vyjadrenie. Realizáciu pokynu má preukazovať pripojená doručka, z ktorej vyplýva, že žalobcovi bol dňa 29.3.2011 doručený "prípis, odpor". Z pripojenej doručky však nie je možné zistiť, či touto zásielkou bol žalobcovi skutočne doručený odpor žalovanej V. W. alebo odpor pôvodného žalovaného 1/, keďže listy spisu, na ktorých je založený odpor W. W. a odpor žalovanej boli prečíslované a z obsahu spisu nie je možné zistiť, kedy sa tak stalo. V súdnom spise sa zároveň nenachádza ani výzva na vyjadrenie k odporu, ktorá mala byť súčasťou zásielky, ktorou bol žalobcovi doručovaný odpor žalovanej zo dňa 7.8.2008. Doručka založená v spise tak nepreukazuje, že žalobcovi bol dňa 29.3.2011 odpor podaný žalovanou doručený. Z podacej pečiatky Okresného súdu Bratislava II, ktorým bolo potvrdené doručenie odporu podaného žalovanou zároveň vyplýva, že žalovaná podala odpor v dvoch vyhotoveniach (rovnopisoch). Jeden z rovnopisov je založený v spise (č. I. 37); druhý rovnopis mal byť podľa pokynu vyššej súdnej úradníčky zo dňa 25.3.2011 doručený žalobcovi. Odvolací súd však zistil, že druhý rovnopis odporu podaného žalovanou je založený v spise, v zložke označenej ako "rovnopisy, odpisy". Vzhľadom aj na uvedenú skutočnosť, nevzniká potom žiadna pochybnosť o tom, že žalobcovi odpor podaný žalovanou nebol riadne doručený. Pokiaľ ide o konkrétne vyjadrenie žalovanej k žalobe (odpor č. I. 37), nejedná sa o bezobsažné podanie, ale o vyjadrenie obsahujúce rozhodujúce skutočnosti na obranu proti podanej žalobe, ktoré v zásade boli spôsobilé ovplyvniť výsledok sporu, najmä ak v okolnostiach konkrétnej veci, súd prvej inštancie zamietnutím žaloby fakticky uznal opodstatnenosť obrany žalovanej. Možno preto uzavrieť, že okruh otázok vedúcich k zamietnutiu žaloby bol miestom pre oponentúru, z ktorej žalobca nemal byť vylúčený a mal mať možnosť vyjadriť sa k nim. A pretože v dôsledku nedodržania postupu v zmysle § 167 ods. 3 CSP súd prvej inštancie zasiahol do práva na spravodlivý proces strany tým, že žalobcovi nedoručil vyjadrenie žalovanej k žalobe (odpor), v dôsledku čoho mu neumožnil vyjadriť sa kvalifikovane a v dostatočne primeranej lehote k tvrdeniam i právnej obrane žalovanej s možnosťou ovplyvniť rozhodnutie súdu a to zvlášť vtedy, ak výsledkom konania pred súdom prvej inštancie bolo zamietnutie žaloby z vecných dôvodov aj na podklade rozhodujúcich skutočností uvádzaných žalovanou, došlo tak k vytvoreniu stavu nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasti práva na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; žalobca preto opodstatnene namietal naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Na uvedenom základe odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec na ďalšie konanie.

7. Po vrátení veci z Krajského súdu v Bratislave, súd prvej inštancie v súlade s § 167 ods. 3 CSP doručí žalobcovi odpor podaný žalovanou a umožní mu, aby sa k nemu v primeranej lehote vyjadril a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Následne postupom podľa § 167 ods. 4 CSP umožní žalovanej, aby sa k replike žalobcu vyjadrila a až po vykonaní týchto úkonov, vec opätovne prejedná, na základe vykonaných dôkazov v ich vzájomnej súvislosti ustáli skutkový stav potrebný pre rozhodnutie súdu, opätovne rozhodne vo veci s tým, že svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 CSP.

8. Súd vzhľadom na vyššie uvedené dňa 19.07.2022 doručil žalobcovi odpor žalovanej zo dňa 11.8.2008 spolu s výzvou na vyjadrenie.

9. Podaním zo dňa 27.07.2022 sa žalobca vyjadril k odporu žalovanej zo dňa 11.08.2008 z ktorého vyplýva, že na uvedenej adrese nebýva už asi štyri roky a momentálne žije v byte, ktorý patrí jej rodičom, v J. pri F.. Žalobca považuje tvrdenie žalovanej, že na adrese M. XX v A. nebývala späťne štyri roky odo dňa 11.08.2008, t. j. odo dňa 11.08.2004 za nepravdivé. Podľa názoru žalobcu, žalovaná užívala byt č. X.X na M. ulici č. XX v A. spolu s manželom V.. W. W. na základe zmluvy o nájme zo dňa 05.12.2002 uzavretej na dobu určitú, t. j. boli spoločnými nájomcami bytu. Žalovaná spolu so svojim manželom V.. W. W. užívala predmetný byt bez právneho dôvodu naďalej aj po 05.12.2005, po ukončení platnosti nájmovej zmluvy zo dňa 05.12.2002. Žalovaná mala v priebehu žalovaného obdobia do 12.11.2007 evidovaný trvalý pobyt na adrese M. ulica č. XXXX/XX v A.. Správu bytov vykonávajúca spoločnosť BYTOKOMPLET, s.r.o. zaslala výpočtový list na platby vo vzťahu k užívateľovi V.. W. W., pričom počet osôb na výpočet zálohových platieb bol stanovený na tri. Z predmetného výpočtového listu vyplýva, že žalovaná bola užívateľkou bytu. Skutočnosť, že žalovaná sa nezdržiavala v byte potvrdila až v liste pod názvom „Čestné prehlásenie" datovanom dňa 14.09.2008, ktoré bolo neoddeliteľnou súčasťou listu V.. W. W. pod názvom „Nahlásenie zmeny počtu bývajúcich osôb" datovaného dňa

26.09.2008 a doručeného na Miestny úrad mestskej časti Bratislava-Ružinov dňa 29.09.2008. Z obsahu listu vyplývalo, že žalovaná a jej dcéra momentálne bývajú v byte na V. ulici č. X v J. pri F., ktorý patrí rodičom žalovanej. To znamená, že W. W. potvrdil túto skutočnosť s odstupom deviatich mesiacov a dvadsiatich šiestich dní po žalovanom období. Preto je jednoznačné, že žalovaná nielenže neoprávnené užívala byt žalobcu počas žalovaného obdobia (od decembra 2005 do novembra 2007), ale aj viac ako deväť mesiacov po tomto období, minimálne do 14.09.2008, čo potvrdila vo svojom čestnom prehlásení so slovami: „Ja, dolu podpísaná V. W., týmto čestne prehlasujem, že v byte na M. ulici č. XX v A., kde som žila s bývalým manželom a dcérou, sa nezdržiavam.“ Dňa 27.10.2008 bol žalovanej doručený list z Miestneho úradu mestskej časti Bratislava- Ružinov pod názvom „Oznámenie zmeny počtu osôb užívajúcich byt č. X.X na M. č. XX v A. a výzva na odovzdanie bytu“ zo dňa 15.10.2008. V liste zo dňa 15.10.2008 sa konštatuje, že na základe listu zo dňa 26.09.2008, ako aj čestného prehlásenia žalovanej, že sa s dcérou odsťahovala k rodičom, upravili výpočtový list na platby od 01.10.2008 na jednu osobu. Žalovaná uvedenú skutočnosť akceptovala, keďže ju voči žalobcovi nerozporovala. To znamená, že nepriamo akceptovala aj tú skutočnosť, že aj v žalovanom období od decembra 2005 do novembra 2007 bola evidovaná vo výpočtových platbách spolu so svojou dcérou. Z uvedeného dôvodu teda vyplýva, že v zmysle výpočtového listu na platby zo dňa 01.10.2008 žalovaná bola považovaná za osobu, ktorá užívala byt žalobcu do 30.09.2008. Žalobca obdržal dňa 04.03.2020 z Prvej ružinovskej spoločnosti výpisy dvoch evidenčných listov, kde sú ako bývajúce osoby vo vzťahu k užívateľovi V.. W. W. uvedené V. W. ako manželka a K. W. ako dieťa. Ďalšou nevyvrátiteľnou skutočnosťou, že žalovaná užívala byt žalobcu aj po žalovanom období je právoplatný platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. XXRo/XXXX/XXXX zo dňa 26.02.2010, v zmysle ktorého bola žalovanej spoločne a nerozdielne spolu s V.. W. W. uložená povinnosť za mesiac december 2007 zaplatiť sumu vo výške 112,66 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z dlžnej sumy od 26.12.2007 do zaplatenia. Predmetná suma bola vymožená v exekučnom konaní. Skutočnosť, že žalovaná užívala byt žalobcu pred žalovaným obdobím potvrdzuje platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 32Ro/3829/2006 zo dňa 06.03.2007, v zmysle ktorého bola žalovanej spoločne a nerozdielne s V.. W. W. uložená povinnosť zaplatiť sumu vo výške 1.126,6 Eur (33.940,- Slovenských korún) s príslušenstvom. Predmetná suma bola vymožená v exekučnom konaní. Žalovaná v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod číslom XXC X/XXXX predkladala v žalovanom období podania, v ktorých ako svoju jedinou korešpondenčnú adresu a súčasne aj ako adresu svojho trvalého pobytu uvádzala vždy M. ulicu č. XX, XXX XX A.. Po posúdení vyššie uvedených skutkových okolností vrátane predložených dôkazov je žalobca presvedčený, že žalovaná (spolu s V.. W. W.) byt č. X.X na I. poschodí na M. ul. č. XX v A. riadne užívala, keďže v ňom mala umiestnené svoje veci, a teda bránila žalobcovi, aby mohol byt prenajať inej osobe. Na strane žalovanej preto vzniklo bezdôvodné obohatenie, keď byt užívala bez právneho dôvodu, t. j. bez existencie platného nájomného vzťahu v dôsledku čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie sumy vo výške 2.703,84 eur s príslušenstvom. Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že V.. W. W. a žalovaná V. W. uzatvorili manželstvo dňa 20. apríla 2001. Ich manželstvo bolo rozvedené až na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 23.11.2007 pod číslom XXC/XXX/XXXX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.12.2007. Vzhľadom k tejto skutočnosti je potrebné poukázať na cit. ust. § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. To znamená, že v žalovanom období, t. j. od decembra 2005 do novembra 2007, boli V.. W. W. a žalovaná V. W. manželmi, a preto za žalovanú sumu obaja zodpovedali spoločne a nerozdielne ako solidárni dlžníci.

10. Žalovaná sa písomným podaním zo dňa 07.09.2022 vyjadrila tak, že si stojí za svojím predchádzajúcim vyjadrením, že v danom období od decembra 2005 do novembra 2007 uvedený byt na M. ul. č. XX v A. neobývala. V tomto období nemala znalosti o chode domácnosti, nakoľko všetko riešil jej nebohý exmanžel V.. W. W., ktorý jej spôsobil svojim konaním obrovskú psychickú a finančnú ujmu. Jedinými svedkami sú jej rodičia, ku ktorým sa s neplnoletou dcérou K. nasťahovala z obavy o svoj a jej život. Vtedy si neuvedomila, že sa musí ihneď odhlásiť z trvalého pobytu. Jej neplnoleté dieťa začalo v roku 2004 navštevovať predškolské zariadenie v J. pri F. a následne v roku 2007 aj Základnú školu v J. pri F., čo je tiež dôkazom, že som byt na M. ul. č. XX neobývala a bývala som u svojich rodičov. Taktiež uviedla, že jej exmanžel podával v jej mene odvolania a falšoval jej podpis na úradných dokumentoch, o ktorých vôbec nevedela.

11. Podaním zo dňa 30.11.2022 sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril žalobca a uviedol, že tvrdenie žalovanej, že v tomto období nemala znalosti o chode domácnosti v byte, nakoľko všetko riešil jej nebohý exmanžel považuje za obštrukčné. S poukazom na § 144 Občianskeho zákonníka bola podľa jeho názoru žalovaná povinná uhrádzať aj náklady vynaložené za užívanie bytu. Preto pohľadávky, ktoré vznikli za trvania manželstva žalovanej mohli byť uspokojené iba z majetku patriaceho do ich

bezpodielového spoluvlastníctva. Tvrdenie žalovanej, že jej nepľnoleté dieťa začalo navštevovať v roku 2004 predškolské zariadenie v J. pri F. a následne v roku 2007 aj Základnú školu v J. pri F. nemožno považovať za argument, ktorý by mal preukazovať tú skutočnosť, že predmetný byt neobývala.

12. Podaním zo dňa 09.03.2023 žalovaný navrhol pripustiť zmenu žalobného návrhu, ktorú súd na pojednávaní konanom dňa 14.03.2023 pripustil v znení: „Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.703,84 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% ročne zo sumy 2.685,67 Eur od 04.12.2007 do zaplatenia a poplatok z omeškania zo sumy 18,17 eur vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania odo dňa 31.12.2005 do zaplatenia.“

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: Zmluva o nájme zo dňa 05.12.2002, listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. C., List zo dňa 26.09.2008, čestné prehlásenie žalovanej, čestné prehlásenie W. W., list zo dňa 15.10.2008 s doručenkou, výpis z registra obyvateľov zo dňa 06.03.2020, výpočtový list na platby od 01.10.2008, výpočtový list na platby od 1.1.2008, sumárna analýza platieb za obdobie od 01.12.2002 do 31.12.2006, sumárna analýza platieb za obdobie od 01.01.2007, sprievodný list Prvej ružinovskej spoločnosti zo dňa 04.03.2020, e videncný list od 01.12.2002 do 31.12.2006, evidenčný list od 01.01.2007 do 31.12.2007, platobný rozkaz zo dňa 26.02.2010, návrh zo dňa 26.11.2009, oznámenie zo dňa 14.08.2014, platobný rozkaz zo dňa 06.03.2007, návrh zo dňa 09.10.2006 s doručenkou, vyúčtovanie zo dňa 19.05.2020, odvolanie voči rozsudku zo dňa 22.06.2006, odvolanie proti opravnému uzneseniu XXC X/XXXX-XX zo dňa 18.08.2006, oznámenie o uzavretí manželstva zo dňa 20.04.2001, správa pre matriku o právoplatnom rozhodnutí súdu z 29.01.2008.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie a zistil nasledovný skutkový stav:

15. Podľa listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. C., okres Bratislava II, obec Bratislava - Mestská časť Ružinov je byt na M. ulici č. XX, 1. poschodí, č. X/CX.X vo vlastníctve žalobcu.

16. Zo zmluvy o nájme bytu s pôvodným žalovaným v 1. rade zo dňa 05.12.2002 vyplýva, že žalobca s pôvodným žalovaným v 1. rade uzavreli dňa 05.12.2002 Zmluvu o nájme bytu na dobu určitú od 05.12.2002 do 05.12.2005. Na základe zmluvy sa pôvodný žalovaný stal nájomcom bytu na M. ulici č. XX na 1. poschodí, byt č. X.X, o celkovej ploche XX,XX m² a loggie o X,XX m². Výška nájomného bola stanovená v zmysle ustanovení zákona č. 18/1996 Z.z. o cenách a pri podpise zmluvy predstavovala sumu vo výške 3.340,00 Sk (110,87 Eur) mesačne. Dodatkom č. 1 k Zmluve o nájme bytu zo dňa 30.07.2003 sa pôvodný žalovaný v 1. rade stal okrem bytu aj nájomcom kobky č. B 1.9 o výmere 1,67 m² nachádzajúcej sa v bloku „B“ bytového domu. Celková úhrada za nájomné bytu a kobky predstavovala sumu vo výške 3.407,00 Sk (113,09 Eur). Na základe Dodatku č. 2 k Zmluve o nájme bytu uzatvoreného dňa 21.07.2004 sa zmluvné strany dohodli na zmene Zmluvy o nájme bytu tak, že celková úhrada za nájomné za byt a kobku predstavuje sumu vo výške 3394,00 Sk (112,66 Eur) mesačne od 01.03.2004 vždy do 25. dňa v mesiaci vopred na účet určenom prenajímateľom. Zároveň sa dohodli, že v prípade ak nájomca nezaplatí nájomné, alebo úhradu za služby spojené v lehote splatnosti stanovenej v tejto zmluve, má prenajímateľ právo požadovať zaplatenie poplatku z omeškania vo výške 2,5 promile z dlžnej sumy za každý deň omeškania v zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

17. Žaloba žalobcu bola založená na skutkovom tvrdení, že obaja žalovaní do 5.12.2005 užívali predmetný byt na základe zmluvy o nájme zo dňa 05.12.2002 uzavretej na dobu určitú, t.j. boli spoločnými nájomcami predmetného bytu. Ďalším skutkovým tvrdením žalobcu vyplývajúcim zo žaloby bolo tvrdenie, že žalovaní aj po 5.12.2005 naďalej užívali predmetný byt, a teda ho užívali bez právneho dôvodu. Nakoľko V. W. W. (pôvodný žalovaný v 1. rade) zomrel, domáhal sa žalobca vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie predmetného bytu za obdobie decembra 2005 do novembra 2007 od žalovanej. Žalovaná už v odpore podanom dňa 11.8.2008 uviedla, že v predmetnom byte nebývala štyri roky.

18. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 703 ods. 1 OZ, ak sa za trvania manželstva manželia alebo jeden z nich stanú nájomcami bytu, vznikne spoločný nájom bytu manželmi.

21. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

22. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

23. Na základe vykonaného dokazovania a aplikáciou príslušných právnych predpisov súd vec právne posúdil nasledovne:

24. Základným predpokladom úspechu pri žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia je preukázanie, kto sa na úkor žalobcu obohatil. Nepostačuje uvedenú osobu bez ďalšieho len označiť. Žalobca podaním zo dňa 27.07.2022 predložil súdu niekoľko listín, ktoré podľa jeho názoru jednoznačne preukazujú, že žalovaná predmetný byt v rozhodnom čase obývala. Súd tieto listinné dôkazy dôkladne preskúmal, hodnotil ich jednotlivo a súčasne v ich vzájomnej súvislosti a dospel k názoru, že všetky tieto listinné dôkazy len nepriamo naznačujú, že žalovaná v byte mohla bývať, čo je pre priznanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nedostatočné. Žalobca predložil výpis z registra obyvateľov zo dňa 06.03.2020 z ktorého vyplýva, že žalovaná mala trvalý pobyt na adrese M. XX v A. do 12.11.2017, čo však nepreukazuje, že na adrese sa skutočne zdržovala. Predložené listiny a vyúčtovania platieb od správcu bytového domu spoločnosti BYTOKOMPET, s.r.o., a to výpočtový list od 01.01.2008, ako aj sumárne analýzy platieb v období od 01.12.2002 do 31.12.2006 a od 01.01.2007 do 31.12.2007 ako i listiny, ktoré si žalobca vyžiadal od pôvodného správcu bytového domu Prvá ružinovská spoločnosť, a to evidenčný list od 01.12.2002 do 31.12.2006, evidenčný list od 01.01.2007 do 31.12.2007 nepreukazujú, že žalovaná v byte skutočne v rozhodnom období bývala a byt užívala. Údaj o počte osôb bývajúcich v byte od začatia nájmu nie je dôkazom toho, že sa žalovaná z bytu neodšťahovala. Rovnako oznámenie V. W. W. zo dňa 26.09.2008 týkajúce nahlásenie zmeny počtu bývajúcich osôb spolu s jeho čestným prehlásením zo dňa 26.09.2008 a čestným prehlásením žalovanej zo dňa 14.09.2008 preukazuje iba, že v čase ich vyhlásenia žalovaná už v byte nebývala, nevyplýva však z neho, odkedy tam nebývala. List žalobcu zo dňa 15.10.2008 adresovaný žalovanej na adresu V. 8, J. pri F. je len oznámením o zmene počtu osôb užívajúcich predmetný byt, rovnako však neobsahuje informáciu, odkedy žalovaná byt neužívala resp. dokedy ho užívala. Zo všetkých predložených listín vyplýva len evidenčný charakter vo vzťahu k platbám za byt. Z predloženej správy pre matriku o právoplatnom rozhodnutí súdu vyplýva, že dňa 23.11.2007 rozhodol Okresný súd Bratislava II rozsudkom č.k. XXC/XXX/XXXX-XX o rozvoде žalovanej a V. W. W.. Pokiaľ ide o predložené návrhy na vydanie platobných rozkazov, ako i právoplatne rozhodnuté veci, a to platobný rozkaz č.k. XXRob/XXXX/XXXX zo dňa 06.03.2007, platobný rozkaz č.k. XXRob/XXXX/XXXX zo dňa 26.02.2010 a oznámenia o ich vymožení v exekučnom konaní, tieto súd rovnako nevyhodnotil ako dôkaz, že žalovaná predmetný byt v rozhodnom období užívala. Za jediný relevantný listinný dôkaz predložený žalobcom považoval súd písomnosť s označením Odvolanie voči rozsudku zo dňa 22.06.2006, ktorým žalobca hodlal preukázať, že žalovaná na uvedenej adrese v rozhodnom období bývala, pretože túto adresu uviedla v záhlaví listu. V predmetnej (ručne písanej) písomnosti (č.l. 296) datovanej dňa 22.06.2006 je však okrem iného uvedené, že z dôvodu zamestnania žalovaná býva u rodičov v J. pri F., teda práve táto písomnosť preukazuje skutkové tvrdenie žalovanej, že v predmetnom byte v rozhodnom období nebývala a nepreukazuje preto skutkové tvrdenia žalobcu.

25. Žalovaná od začatia konania tvrdila, že predmetný byt v rozhodnom období neužívala. V sporovom konaní platí aj tzv. negatívna dôkazná teória, ktorá vychádza z toho, že nemožno od strany spravodlivo žiadať, aby preukázala reálnu neexistenciu určitej právnej skutočnosti. V posudzovanom prípade teda nebolo povinnosťou žalovanej preukazovať, že v predmetnom byte v relevantnom čase nebývala a teda ho ani neužívala, naopak, bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že žalovaná v byte bývala a ho užívala.

26. Pokiaľ žalobca tvrdil, že v súlade s ustanovením § 145 ods. 2 OZ z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne a keďže za žalované obdobie boli V. W. W. a žalovaná manželia, preto za žalovanú sumu zodpovedali spoločne a nerozdielne

ako solidárni dlžníci, súd sa s touto právnou argumentáciou žalobcu nestotožnil. Základnou podmienkou aplikácie ustanovenia § 145 ods. 2 OZ na konkrétny prípad je existencia právneho úkonu týkajúceho sa spoločných vecí. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštituované ako osobitný druh záväzkového právneho vzťahu medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Podstata zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie (§ 451 a nasl. OZ) spočíva v tom, že toho, kto poruší povinnosť neobohacovať sa na úkor iného, stíha nepriaznivý právny následok v podobe sankcie spočívajúcej v povinnosti bezdôvodné obohatenie vydať. Teda v konkrétnom prípade ju aplikácia ustanovenia § 145 ods. 2 OZ vylúčené nielen z dôvodu neexistencie právneho úkonu, ale aj spoločných vecí. Ak sa aj Mgr. W. W. na úkor žalobcu užívaním predmetného bytu obohatil, bol by on sám povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a to formou peňažnej náhrady. Išlo by o pohľadávku veriteľa voči jednému z manželov, a to práve vzhľadom na charakter pohľadávky z bezdôvodného obohatenia. Druhý manžel za takýto záväzok ako dlžník solidárne nezodpovedá a nie je povinný vzniknutý dlh veriteľovi splniť. Navyše V. W. počas konania zomrel, ako je konštatované v bode 4 odôvodnenia, dedičstvo bolo predĺžené a preto za jeho dlhy nikto nezodpovedá.

27. Súd vzhľadom na uvedené ustálil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, nakoľko svoje skutkové tvrdenia nepodložil relevantnými dôkazmi. Nebolo tak preukázané, že zo strany žalovanej došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia v dôsledku užívania predmetného bytu bez právneho dôvodu a preto súd žalobu zamietol.

28. O náhrade trov konania žalovanej súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná mala plný úspech vo veci, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, t.j. 100%. V súlade s ustanovením § 396 ods.3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. S poukazom na citované ustanovenie rozhodol súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).